

Rönningen, slätter strak NO
Kläppen fäb. (k 56750),
Stugubyn, Stuguns sn.
Jämtl. ö. doms. ty Jämtl. l.
rönningen

rönning, m. '(ursprungligen) för
odling eller slätter (bete)
avröjt område'.

Bertil Flemström 1954.